

Fotofestival Uničov 10 17.–19. 7. 2020

Pracovní text

Architekt a teoretik Pier Vittorio Aureli popisuje na konci své eseje *Less is Enough: on architecture and asceticism* (2013) příběh Absalona, který po dokončení vojenské služby žil ve velmi malé, vlastnoručně postavené, dřevěné chýši na břehu Levantského moře v Izraeli. Nespokojen se svým životem, rozhodl se Absalon přemístit do Paříže a stát se umělcem.

Na přelomu 80. a 90. minulého století vytvořil šest prototypů minimalistických obytných buněk v životní velikosti. Byly určeny pro něho samého – každé ze šesti malých asketických přístřeší mělo být v jiném městě, do kterého by cestoval za prací. Cílem bylo vědomě, disciplinovaně a radikálně změnit vlastní život. Vytvořit vlastní pravidla jako únik od pravidel jiných. Poslední dny svého života se Absalon rozhodl strávit v těchto buňkách; předtím, než předčasně zemřel na AIDS ve svých 28 letech.

10. ročník Fotofestivalu Uničov představuje různorodý (a mnohdy extrémní) vztah jednotlivce k prostoru, ve kterém žije a k architektuře, kterou obývá.

Absalonovu sochařsko-architektonickou práci v Uničově nevidíte, jeho příběh však příhodně uvozuje tematickou linku letošního ročníku. Jaké životní přístřeší volíme; pod jakým jsme nuceni přežívat? Jak toto prostředí přizpůsobujeme svým potřebám; jak toto prostředí utváří náš život? A kde nacházíme sebe samého; kde nacházíme klid a bezpečí k vnitřnímu usebrání – v cizí zemi, na pouti do neznáma, v hotelovém pokoji, na zahrádce za městem nebo na úpatí skal?

Téma hledání životního přístřeší je na festivalu reprezentováno nejen fotografickým médiem, ale i malbou, objekty, instalacemi, filmovými projekcemi a přednáškami.